

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. 1997 Nr 111 poz. 724, ze zm.), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7:

a) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 1b, lub wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających przekazanie zwierzęcia podmiotom, o których mowa w ust. 1, zwierzę może zostać nieodpłatnie przekazane innej osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej albo osobie fizycznej, która zapewni mu właściwą opiekę oraz podda się w tym zakresie nadzorowi powiatowego lekarza weterynarii.”

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje prawo wniesienia odwołania do samorządowego kolegium odwoławczego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Samorządowe kolegium odwoławcze rozpoznaje odwołanie w terminie 7 dni.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub w poważnym stopniu zdrowiu, policjant, strażnik gminny lub upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, po uzyskaniu opinii właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii potwierdzającej faktyczne istnienie zagrożenia odbiera mu zwierzę, przy technicznym udziale w wyłapaniu i transporcie zwierzęcia podmiotu prowadzącego działalność nadzorowaną w zakresie wyłapywania oraz transportu zwierząt i umieszcza odebrane zwierzę w schronisku, lub gospodarstwie, z którym gmina, na terenie której ma miejsce zdarzenie, ma podpisaną umowę, lub w innym schronisku lub gospodarstwie wskazanym przez powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku, jeżeli jest to zwierzę wykorzystywane do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych lub utrzymywane w ogrodach zoologicznych, we wskazanym przez

powiatowego lekarza weterynarii ogrodzie zoologicznym, zawiadamiając o tym niezwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta), celem podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia.

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Uzyskanie przed przystąpieniem do odbioru zwierzęcia opinii powiatowego lekarza weterynarii odnośnie istnienia podstaw do dokonania odbioru jest obligatoryjne, a opinia ta jest wiążąca.

3b. W przypadku gdy zwierzę w okolicznościach, o których mowa w ust. 3, znajduje się poza obszarem ogólnie dostępnym, czyli na terenie prywatnym, odbioru dokonuje funkcjonariusz Policji lub straży gminnej z zachowaniem obowiązku uzyskania opinii, o której mowa w ust. 3a.”

d) ust.4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 3 i 3b, kosztami transportu, utrzymania i koniecznego leczenia zwierzęcia obciąża się osobę, której zwierzę odebrano, jeśli zostanie ona prawomocnym wyrokiem sądu skazana za znęcanie się nad tym zwierzęciem oraz sąd orzeknie w trybie art. 35 ust. 3 przepadek tego zwierzęcia.”

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do należności z tytułu kosztów określonych w ust. 4 stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Koszty utrzymania zwierzęcia do czasu egzekucji należności pieniężnych od osoby prawomocnie skazanej za znęcanie się nad tym zwierzęciem, oraz w przypadku jeżeli sąd nie orzeknie w trybie art. 35 ust. 3 przepadek zwierzęcia, a także jeżeli postępowanie karne w tej sprawie zostanie umorzone lub zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, pokrywa gmina.”

f) po ust. 6 dodaje się ust. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 w brzmieniu:

„7. Zwrotu zwierzęcia, o którym mowa w art. 7 ust. 6, dokonuje organ (wójt, burmistrz lub prezydent miasta) właściwy dla gminy, z której terenu zabezpieczono w postępowaniu administracyjnym lub karnym zwierzę lub który prowadził postępowanie w przedmiocie czasowego odebrania zwierzęcia, o czym mowa w art. 7 ust. 1 oraz 3, poprzez wydanie decyzji administracyjnej nakazującej podmiotom, którym powierzono czasowo odebrane zwierzę na przechowanie, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2 oraz pkt 3, a także w ust. 1c, ust. 3, zwrócenie zwierzęcia poprzez dostarczenie zwierzęcia w miejsce wskazane przez właściciela lub opiekuna zwierzęcia.

8. Zwrot zwierzęcia, o którym mowa w ust. 6 oraz ust. 7, dokonywany jest bezzwłocznie, nie później niż w ciągu 7 dni od daty zajścia okoliczności wskazanych w art.

9. W przypadku gdy zwrot zwierzęcia w terminie, o którym mowa w ust. 8, nie nastąpi, organ, o którym mowa w ust. 7, wypłaci właścicielowi lub opiekunowi zwierzęcia za każdy dzień zwłoki kwotę dwukrotnie wyższą niż stawka dobowa utrzymania zwierzęcia w czasie czasowego przechowania, nie mniej jednak niż 50 zł za każdy dzień zwłoki.

10. W przypadku braku możliwości zwrotu zwierzęcia w związku z jego śmiercią organ wypłaci właścicielowi lub opiekunowi zwierzęcia kwotę w wysokości 2000 zł lub wyższą, jeśli właściciel lub opiekun zwierzęcia wykaże, że zwierzę miało większą wartość.

11. Właściciel lub opiekun zwierzęcia podlegającego zwrotowi ma prawo od dnia zajścia okoliczności wykazanych w art. 7 ust. 6 udać się do podmiotu przechowującego zwierzę i je odebrać. Przy odbieraniu zwierzęcia właścicielowi lub opiekunowi zwierzęcia przysługuje asysta Policji lub straży gminnej. O odebraniu zwierzęcia we własnym zakresie właściciel lub opiekun zwierzęcia zawiadamia bezzwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

12. W przypadku gdy zwłoka w zwrocie zwierzęcia wynika z uchylania się od zwrotu zwierzęcia przez podmiot, któremu powierzono zwierzę na przechowanie w sposób wymieniony w art. 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2 oraz pkt 3, a także ust. 1c, oraz ust. 3, organ, o którym mowa w ust. 7 (wójt, burmistrz, prezydent miasta) odzyskuje zwierzę od tego podmiotu w trybie egzekucji administracyjnej i nakłada na podmiot uchylający się od zwrotu zwierzęcia karę pieniężną w wysokości nie niższej niż 1000 zł oraz obciąża podmiot kosztami kwot wypłacanych zgodnie z ust. 9 i 10 właścicielowi lub opiekunowi zwierzęcia, a także kosztami utrzymania i leczenia zwierzęcia za czas, w którym podlegało zwrotowi.

13. Do egzekwowania kar oraz należności z tytułu kosztów określonych w ust. 12 stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i administracji określi w rozporządzeniu zasady postępowania funkcjonariuszy Policji i straży gminnej przy asystowaniu prowadzenia egzekucji administracyjnej przez organ administracji w celu odzyskania zwierząt od podmiotu przechowującego czasowo odebrane zwierzęta w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 12 oraz zasady postępowania funkcjonariuszy Policji i straży gminnej w okolicznościach opisanych w art. 7 ust. 3, 3b i 11”.

2) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„36a 1. Kto uchyla się od obowiązku zwrotu zwierzęcia podlegającego na podstawie art. 7 ust. 6 zwrotowi podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Nie podlega karze ten, kto nie dokonuje zwrotu zwierzęcia, o którym mowa w ust. 1, w związku ze śmiercią tego zwierzęcia w okresie czasowego odebrania właścicielowi, jeśli zwierzę było prawidłowo leczone w sposób uzgodniony z właścicielem lub opiekunem

zwierzęcia, któremu zwierzę czasowo odebrano.

3. Wobec osoby, która została skazana za uchylanie się od zwrotu zwierzęcia podlegającego zwrotowi na mocy art. 7 ust. 6 sąd zasądza nawiązkę od 1000 zł do 100 000 zł na wskazany cel związany z ochroną zwierząt.”

Art 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cel nowelizacji ustawy

Celem niniejszego projektu nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt jest uzupełnienie ustawy o brakujące obecnie przepisy określające procedurę zwrotu czasowo odebranych zwierząt właścicielom w sytuacji gdy zostaną uniewinnieni, sprawa zostanie umorzona lub wydane zostanie postanowienie o odmowie wszczęcia przeciwko nim postępowania karnego lub gdy wójt, burmistrz lub prezydent miasta wyda decyzję o odmowie czasowego odebrania im zwierząt, oraz uzupełnienie ustawy o przepisy zabezpieczające właścicieli i opiekunów zwierząt przed egzekwowaniem od nich kosztów czasowego odebrania im zwierząt w sytuacji gdy odebranie zwierząt okaże się bezpodstawne, a więc w sytuacji uniewinnienia, umorzenia postępowania lub wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania.

Projekt eliminuje także rażącą niesprawiedliwość wynikającą z aktualnego brzmienia art. 7 ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt, który w obecnym brzmieniu kosztami czasowego odebrania zwierzęcia obciążał każdorazowo jego właściciela, także w sytuacji, kiedy został on uniewinniony, a nawet gdy to nie właściciel był osobą oskarżoną w danym postępowaniu, a także w sytuacji, gdy odbiór zwierzęcia okazał się bezpodstawny.

Reasumując, celem projektu jest wyeliminowanie stanu prawnego dopuszczającego do dyskryminacji właścicieli zwierząt, wynikającej z braku symetrii przepisów, gdyż obecnie istnieją przepisy pozwalające przy podejrzeniu niewłaściwego traktowania zwierząt na natychmiastowe odebranie zwierząt właścicielowi (art. 7 ust. 1, ust. 2 oraz ust. 3), natomiast brak jest przepisów, które umożliwiałyby właścicielowi równie sprawne odzyskanie zwierząt stanowiących jego własność, gdy czasowy odbiór zwierząt okaże się bezpodstawny, a zarzuty nie zostaną potwierdzone w postępowaniach czy to administracyjnych czy karnych.

II. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W obecnym stanie prawnym zwierzę może zostać właścicielowi odebrane w trybie administracyjnym na podstawie art. 7 ust. 1 z nadaną obligatoryjnie w związku z przepisem art. 7 ust. 2 klauzulą natychmiastowej wykonalności lub odebrane natychmiast bez żadnego postępowania wstępnie

rozpoznającego sprawę w trybie art 7. ust. 3, gdzie już po fizycznym odebraniu zwierzęcia podmiot, który zwierzę odebrał czyli strażnik gminny, funkcjonariusz Policji lub przedstawiciel organizacji społecznej, której celem statutowym jest ochrona zwierząt, występuje do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o wydanie następczej decyzji w przedmiocie czasowego odebrania zwierzęcia.

Jednak art. 7 ust. 3 w obecnym brzmieniu posiada poważną lukę, gdyż podczas gdy przy odbiorze zwierząt w trybie art. 7 ust 1. jasno i precyzyjnie wskazane są miejsca umieszczenia zwierząt po odebraniu, w art. 7 ust. 3 brak jest takiego wskazania, co powoduje szereg negatywnych konsekwencji w tym między innymi brak możliwości odzyskania przez właściciela zwierząt, w sytuacji, gdy zostanie uniewinniony, a odbiór zwierząt okaże się bezpodstawny. Wynika to z faktu, że w związku z brakiem przepisu jasno wskazującego miejsce przechowania zwierząt czasowo odebranych w trybie art. 7 ust. 3 w wielu przypadkach zwierzę staje się niedostępne nawet dla organów administracji prowadzących postępowanie w sprawie tych zwierząt, co uniemożliwia przy braku odpowiednich przepisów odzyskanie zwierząt od podmiotu, który je fizycznie zabrał.

W przeważającej większości przypadków odbierania zwierząt w trybie art. 7 ust, 3, czyli bez poprzedzającego odbiór postępowania weryfikującego zasadność odbioru, odbiorów zwierząt dokonują przedstawiciele organizacji społecznych, którzy wobec wymienionej luki w przepisie art. 7 ust. 3 zazwyczaj odebrane czasowo właścicielowi zwierzęta ze sobą zabierają, przy czym w przeważającej większości przypadków zwierzęta są przewożone środkami transportu niezatwierdzonymi przez powiatowych lekarzy weterynarii oraz umieszczane nie w legalnych schroniskach nadzorowanych przez PLW czy gospodarstwach, z którymi dana gmina ma podpisaną umowę, ale w różnego rodzaju hotelach dla zwierząt, czy tak zwanych domach tymczasowych. Konsekwencją tego stanu rzeczy jest sytuacja, w której odbierane w tym trybie zwierzęta znajdują się poza kontrolą zarówno powiatowych lekarzy weterynarii, ale także poza kontrolą organów administracji prowadzących postępowanie w przedmiocie czasowego odebrania zwierząt, gdyż nagminną jest praktyka, kiedy organizacje pozarządowe, które zwierzęta fizycznie zabrały, nie okazują do oględzin tych zwierząt ani Powiatowym Lekarzom Weterynarii, ani lekarzom weterynarii wskazanym przez wójta, burmistrza czy prezydenta miasta do zweryfikowania stanu zwierząt i zasadności ich odebrania, ani nawet biegłym sądowym w postępowaniach karnych. W wielu przypadkach po zabraniu przez organizacje pozarządowe zwierząt w trybie art. 7 ust. 3 zwierzęta te są przewożone w różne odległe rejony Polski, transportowane pomiędzy powiatami i województwami z pominięciem przepisów dot. np. przemieszczania bydła czy koniowatych, co rozszczelnia system zapobiegania rozprzestrzenianiu chorób zakaźnych zwierząt i zwierzęta te stają się niedostępne jakimkolwiek oględzinom, brak jest informacji o miejscu ich przetrzymywania. Znane są też liczne informacje, że wiele z tych zwierząt w czasie takiego wyjątego spod jakiegokolwiek kontroli przechowywania traci życie.

W opisanej sytuacji braku możliwości weryfikacji zasadności odebrania zwierząt, gdyż wobec niedopuszczania przez organizacje, które zwierzęta zabrały, bezstronnych, biegłych lekarzy weterynarii do oględzin zwierząt, zarówno organy administracji prowadzące postępowania w

przedmiocie czasowego odebrania zwierząt, jak też organy wymiaru sprawiedliwości prowadzą postępowania wyłącznie na podstawie materiału dostarczonego przez organizację, która zwierzęta zabrała, a więc będącej zainteresowaną potwierdzeniem zasadności swojej interwencji, co kłóci się z zasadą bezstronności postępowań. Co więcej, dochodzi do sytuacji, kiedy zwierzęta stanowiące dowody w sprawie karnej są „przechowywane” przez organizację, która w sprawie karnej przeciwko właścicielowi zwierząt wstępując w prawa pokrzywdzonego staje się stroną postępowania, łącząc w tej sytuacji w sposób niedopuszczalny w danej sprawie karnej status strony z uprawnieniami organu „zabezpieczającego” dowody we „własnej sprawie”.

Dodatkowo w opisaney sytuacji, gdy właściciel zwierząt zostanie uniewinniony lub sprawa jest umorzona, nie wiadomo, gdzie zwierzęta dana organizacja przetrzymuje, a właściciel, który domaga się zwrotu zwierząt na podstawie art. 7 ust. 6 zostaje odsyłany zarówno przez organy administracji, jak przez Policję, prokuratury i sądy karne na drogę długotrwałego i kosztownego postępowania cywilnego.

Taki stan rzeczy jest niedopuszczalny, gdyż nie jest sprawiedliwym, żeby właściciel pozbawiony zwierząt w ciągu kilku minut w trybie art. 7 ust. 3, starał się o ich odzyskanie latami przed sądem cywilnym, ponosząc opłatę sądową w wysokości 5% wartości zwierząt, co w przypadku np. stada bydła stanowi kwotę bardzo znaczną.

Co więcej, uniewinniony właściciel zwierząt z jednej strony nie mogąc odzyskać zwierząt stanowiących jego własność, niejednokrotnie źródło utrzymania (rolnicy, hodowcy), jeszcze pomimo uniewinnienia czy umorzenia sprawy może być dodatkowo na mocy obecnie obowiązującego przepisu art. 7 ust. 4 obciążany kosztami odbioru zwierząt, nawet gdy odbiór okazał się niesłuszny, które to koszty w sytuacji gdy organizacja przetrzymywała zwierzęta długo lub było to np. stado bydła mogą sięgać setek tysięcy złotych. Ustawa w obecnym brzmieniu natomiast nie wskazuje, że obciążenie kosztami następuje wyłącznie w przypadku skazania.

Wobec opisanego aktualnego stanu projektowane zmiany dotyczą:

1. Uzupełnienia ustawy o przepisy, na mocy których organ administracji, który prowadził postępowanie w przedmiocie czasowego odebrania zwierząt właścicielowi, lub organ administracji właściwy terytorialnie, będzie dokonywał zwrotu właścicielowi zwierząt w sytuacji zaistnienia okoliczności art. 7 ust. 6.

Jest sprawiedliwym, aby w sytuacji, gdy czasowe odebranie zwierząt okaże się bezpodstawne, a właściciel niewinny, by przywrócono mu zwierzęta stanowiące jego własność w tym samym trybie równie sprawnie jak mu je odebrano, bez konieczności podejmowania przez uniewinnionego właściciela zwierząt, już i tak dotkliwie doświadczonego bezpodstawnym odebraniem zwierząt i koniecznością odpierania zarzutów, które okazały się bezpodstawne, dodatkowych starań o przywróceniu mu jego własności.

2. Doprecyzowania przepisów dotyczących czasowego odbioru zwierząt tak, aby miejsce ich umieszczenia było znane, nadzorowane przez powiatowego lekarza weterynarii, dostępne dla biegłych lekarzy weterynarii weryfikujących na polecenie organów administracji oraz sądów stan czasowo

odebranych zwierząt, co będzie skutkowało zapewnieniem nadzoru nad przemieszczaniem zwierząt i warunkami ich utrzymania, możliwością weryfikacji stanu zwierząt oraz bieżącego monitorowania ich stanu w czasie czasowego odbioru, co zapewni rzetelność i bezstronność postępowań oraz łatwy zwrot zwierząt przez organ administracji w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 6.

Doprecyzowanie przepisów dotyczących czasowego odbioru zwierząt, a w szczególności nakazanie przechowywania czasowo odbieranych zwierząt wyłącznie w miejscach dostępnych dla organów administracji jest konieczne, ponieważ nakładając na wójtów, burmistrzów oraz prezydentów miast obowiązek zwrotu zwierząt właścicielom w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 6 i odpowiedzialności w tym zakresie, nieodzownym jest zapewnienie tym organom faktycznego nadzoru nad przechowaniem zwierząt i władztwa nad ich przemieszczaniem.

Zmiany dotyczą przepisów :

1. W art. 7:

- w ust. 1c dodano wymóg poddania się przez podmiot przyjmujący pod czasową opiekę odebrane właścicielowi zwierzę nadzorowi powiatowego lekarza weterynarii dla zapewnienia nadzoru nad dobrostanem zwierząt oraz zachowaniem przepisów dotyczących zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt.

- w ust. 2a przedłużono czas na wniesienie odwołania do samorządowego kolegium odwoławczego od decyzji, o której mowa w ust. 1, o czasowym odebraniu zwierząt z obecnie obowiązujących 3 dni do 7dni, czym urealniono dla właścicieli zwierząt możliwość realizacji prawa do obrony ich własności.

- w ust. 3 i w dodawanym ust. 3a i 3b doprecyzowano procedurę odbioru zwierząt, kwestie oceny stanu zwierząt powierzając kompetentnym, bezstronnym organom, kwestie techniczne wyłapania i transportu zwierząt powierzając wyspecjalizowanym podmiotom posiadającym specjalistyczny zaakceptowany przez powiatowych lekarzy weterynarii sprzęt, a także dokładnie określono, analogicznie do wskazań zawartych w art. 7 ust. 1, miejsca, gdzie czasowo odebrane zwierzęta będą umieszczone, czyli będą to miejsca znane, dostępne organom administracji prowadzącym postępowanie, gwarantujące przechowanie zwierząt będących dowodami w sprawach karnych pod opieką podmiotów nie uczestniczących w postępowaniu na prawach strony, a więc dowody zabezpieczone zostaną od możliwości wpływania na ich stan przez podmiot zainteresowany określonym rozstrzygnięciem sprawy. Takie umieszczenie czasowo odebranych zwierząt zapewni też zwrot zwierząt w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 6, oraz zabezpieczy gminy przed nieprzewidywalnymi kosztami przechowywania zwierząt przez organizacje społeczne, które w obecnej sytuacji, gdy zabierają zwierzęta, zazwyczaj przechowują je w hotelach dla zwierząt lub domach tymczasowych, gdzie koszty są dla gminy nieprzewidywalne w przeciwieństwie do stawek stosowanych w schronisku, z którym gmina posiada umowę i koszty te może szacować.

Doprecyzowano także, że odbiór zwierzęcia w trybie art 7 ust 3 może nastąpić oprócz sytuacji zagrożenia życia zwierzęcia także w sytuacji zagrożenia jego zdrowia, ale pod warunkiem, że jest to zagrożenie zdrowia poważne, ponieważ dla przypadków niedrastycznych, nie wymagających natychmiastowych działań ustawodawca przewidział tryb odbioru zwierzęcia w art. 7 ust. 1. Doprecyzowanie to jest konieczne, gdyż obecnie tryb odbioru zwierząt na podstawie art. 7 ust. 3, który został przewidziany dla sytuacji wyjątkowych, jest często nadużywany. Zdarzają się sytuacje odbioru zwierząt w trybie art. 7 ust. 3 w przypadkach drobnych uchybień pielęgnacyjnych.

Doprecyzowanie procedur interwencyjnego odbioru zwierząt w trybie art. 7 ust. 3 ma podstawowe znaczenie, gdyż stanowi ingerencję w wyjątkowo wrażliwy obszar praw człowieka oraz praw obywatelskich, a więc zbyt poważnych, by pozostawić je każdorazowo subiektywnym interpretacjom. Nie sposób też pominąć kwestii, że w sytuacjach niedoprecyzowania i chaotycznych działań, które obecnie na skutek braku odpowiednich przepisów, mają często miejsce. Prowadzone w ten sposób odbiory zwierząt, nie tylko nader często prowadzone są w warunkach łamania praw człowieka oraz praw obywatelskich właścicieli i opiekunów zwierząt, ale zamiast służyć ochronie zwierząt mogą stanowić dla zwierząt większe zagrożenie niż pozostawienie u właściciela. Pojawiają się informacje o przypadkach, w których zwierzęta czasowo odebrane przez organizację pozarządową właścicielowi wożone były przez wiele godzin w nieprzystosowanych samochodach i umieszczane w warunkach gorszych niż te, z których je zabrano, co niejednokrotnie skutkowało śmiercią zwierząt, przy czym dochodziło nawet do sytuacji, w których było odebrane dla poprawy dobrostanu po odebraniu przez przedstawicieli organizacji trafiło do rzeźni. Z wyżej wymienionych względów doprecyzowanie procedur w tym zakresie pozwoli uniknąć wielu tragedii zarówno zwierząt, jak i ich właścicieli.

- w ust. 4 wprowadzono zastrzeżenie, że koszty czasowego odebrania zwierząt ponosi wyłącznie osoba skazana za znęcanie się nad tym zwierzęciem. W obecnie obowiązującym stanie prawnym kosztami mógł być obciążany właściciel zwierząt każdorazowo, nawet gdy został uniewinniony lub gdy kto inny był osobą oskarżoną i skazaną.

- w ust. 5 doprecyzowano kwestie pokrywania kosztów w czasie trwających postępowań oraz w przypadku uniewinnienia osoby oskarżonej i bezpodstawnego odebrania zwierząt.

f) po ust. 6 dodano ust. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14. W ust. 7 ustalono wójta, burmistrza lub prezydenta jako organ właściwy i zobowiązany po zajściu okoliczności wskazanych w art. 7 ust. 6 do zwrócenia właścicielowi czasowo odebranych zwierząt, poprzez wydanie decyzji administracyjnej nakazującej podmiotom, którym powierzono czasowo odebrane zwierzę na przechowanie, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2 oraz pkt 3, a także w ust. 1c, ust 3. zwrócenie zwierzęcia.

W ust. 8 określono termin zwrócenia właścicielowi zwierzęcia po zajściu okoliczności wskazanych w art. 7 ust. 6. W ust. 9 określono karne opłaty za zwłokę w dokonaniu zwrotu

zwierzęcia, a w ust. 10 zawarto przepisy dotyczące wypłaty właścicielowi zwierzęcia odszkodowania, gdyby zwierzę podlegające zwrotowi na mocy art. 7 ust. 6 nie mogło zostać zwrócone w związku ze śmiercią w czasie czasowego odbioru.

W ust. 11 zawarto przepis umożliwiający właścicielowi odebranie zwierzęcia podlegającego zwrotowi we własnym zakresie po zajściu okoliczności wskazanych w art. 7 ust. 6 z jednoczesnym obowiązkiem bezzwłocznego powiadomienia o dokonanej odbiorze wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

W ust. 12 zawarto przepisy dotyczące egzekwowania przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta zwrotu zwierzęcia od podmiotu przechowującego czasowo odebrane zwierzę, jeśliby podmiot ten od zwrotu zwierzęcia się uchylał, dając organowi administracji narzędzia do wyegzekwowania zwrotu i możliwość nakładania na podmiot uchylający się od zwrotu zwierzęcia kar pieniężnych.

W ust. 13 doprecyzowano zasady egzekwowania kar oraz należności z tytułu kosztów określonych w ust. 10.

W ust. 14 wskazano, iż doprecyzowanie zasad postępowania funkcjonariuszy Policji i straży gminnej w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 12 oraz zasady postępowania funkcjonariuszy Policji i straży gminnej w okolicznościach opisanych w art. 7 ust. 3, 3b i 11 nastąpi w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych i administracji

W dalszej części niniejszy projekt uzupełnia ustawę o przepisy karne dotyczące podmiotów uchylających się od zwrotu właścicielom zwierząt w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 6, gdyż dotychczasowy brak jakiegokolwiek odpowiedzialności podmiotów, które pozbawiły właściciela zwierząt, za ich stan w czasie przechowania, oraz za uchylanie się od ich zwrotu, sprawia że przepis art. 7 ust. 6 jest *de facto* obecnie martwy, a prawo właścicieli do odzyskania zwierząt nagminnie łamane. Dlatego po art. 36 dodaje się art. 36a, w którym w ust. 1 wskazane zostały możliwe do zastosowania sankcje karne (grzywna, kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5), w ust 2 wskazane są okoliczności, w których uchylenie się od zwrotu zwierzęcia przez podmiot przechowujący nie będzie podlegać karze w przypadku niezawinionej śmierci zwierzęcia w czasie przechowania, w ust. 3 określona została wysokość nawiązek sadowych zasądzanych dla osób skazanych za uchylanie się od zwrotu właścicielowi zwierzęcia w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 6

III. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne:

1. Skutki społeczne: projekt przywraca społeczne poczucie sprawiedliwości poprzez sprawienie, że właściciel zwierzęcia czasowo odebranego przy podejrzeniu nieodpowiedniego traktowania tego zwierzęcia równie szybko odzyska zwierzę stanowiące jego własność w przypadku, gdy zarzuty nie

znajdą potwierdzenia. Podobnie zgodne z poczuciem sprawiedliwości jest, aby koszty odbioru i czasowego przechowywania zwierząt ponosiła wyłącznie osoba skazana za znęcanie się nad tym zwierzęciem. Odbiory interwencyjne zwierząt, które to działania dotyczą obszaru szczególnie wrażliwego, bo ingerują w prawa człowieka oraz prawa obywatelskie, zostaną oparte na jasnych procedurach. Przeciwdziałać to będzie występującej dotąd nader często atmosferze chaosu i „zajazdu” w tym wymiarze. Przywróci to w odczuciu społecznym poczucie bezpieczeństwa.

2. Skutki gospodarcze: rolnicy i hodowcy zwierząt, uzyskawszy świadomość, że w przypadku wniesienia zastrzeżeń wobec standardów opieki nad zwierzętami w ich gospodarstwach czy hodowlach, zarzuty te będą weryfikowane przez bezstronne służby państwowe, a nawet w przypadku czasowego odbioru zwierząt będą oni mieć w przypadku oddalenia zarzutów pewność zwrotu zwierząt, będą mogli pracować w sytuacji stabilizacji niezbędnej do uzyskiwania dobrych wyników produkcji.

3. Skutki finansowe: umieszczanie czasowo odbieranych zwierząt w schroniskach nadzorowanych przez Powiatowych Lekarzy Weterynarii oraz w gospodarstwach, z którymi gminy posiadają zawarte stosowne umowy, zabezpieczy gminy od niespodziewanego wydatkowania znacznych środków z budżetów gmin, co ma miejsce pod rządami przepisów aktualnie obowiązującej ustawy, kiedy to organizacje społeczne, które zabrały zwierzęta w trybie art. 7 ust. 3 występują do gmin czasem z wieluset tysięcznymi roszczeniami za czasowe przechowanie tych zwierząt, które to koszty są niemożliwe do zweryfikowania w sytuacji, gdy organizacja zabrawszy zwierzę umieszcza je w np. domu tymczasowym czy hotelu dla zwierząt i poddaje bez uzgodnienia z gminą leczeniu niezwyfikowanemu co do konieczności. Obecnie koszty takie pokrywa gmina, mając co prawda regres do właściciela zwierząt, jednakże gdy właściciel jest osobą niezamożną, i refinansowanie opłat dla organizacji jest niemożliwe, gminy ponoszą znaczne wydatki, których w obecnym stanie prawnym nie są w stanie weryfikować.

4. Skutki prawne: niniejszy projekt uzupełnia ustawę o ewidentnie brakujące przepisy, których brak czyni obecnie obowiązującą ustawę dyskryminującą właścicieli zwierząt, i zapewnia mechanizm zwrotu zwierząt w okolicznościach wskazanych w ustawie, a także eliminuje wręcz niekonstytucyjny przepis art. 7 ust. 4 dopuszczający w obecnym kształcie obciążanie finansowe kosztami czasowego odbioru zwierząt właściciela zwierząt, nawet gdy nie on był osobą oskarżoną, a także gdy odbiór zwierząt był bezpodstawny. W związku z weryfikacją zasadności odbiorów przez powiatowych lekarzy weterynarii, a więc podmioty kompetentne i bezstronne zmniejszone zostaje ryzyko wszczynania bezpodstawnych postępowań tak karnych, jak i administracyjnych, co leży zarówno w interesie społecznym, jak i w interesie wymiaru sprawiedliwości i jego powagi, oraz jest działaniem w kierunku umacniania zaufania do organów Państwa.

Projekt poprawia też ochronę prawną zwierząt, których los w znacznej ilości przypadków po dokonaniu ich odbioru przez organizacje społeczne był nieznan, w związku z umieszczaniem tych zwierząt przez organizacje w miejscach nie objętych nadzorem powiatowych lekarzy weterynarii. Wobec licznych sygnałów, że wiele zwierząt ponosi śmierć po odebraniu właścicielom w czasie pobytu

pod opieką organizacji społecznych, które je odebrały, które przechowują te zwierzęta niejednokrotnie w nieodpowiednich niekontrolowanych warunkach, wprowadzenie odpowiedzialności karnej za przechowywane zwierzęta wypełnia istniejącą obecnie lukę w przepisach.

Wylimitowanie luki w zakresie przepisów określających odpowiedzialność podmiotów dokonujących odbioru zwierząt za los tych zwierząt po odebraniu, a także za ich zwrot w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 6, ma podstawowe znaczenie także dla zabezpieczenia istoty ustawy o ochronie zwierząt, gdyż wymieniona luka w aktualnie obowiązującej ustawie skutkuje tym, że nie zapewniając ochrony zwierzętom po ich interwencyjnym odebraniu zamiast służyć ich ochronie, skutkuje dopuszczeniem znęcania się nad zwierzętami po ich odebraniu.

Niniejszy projekt, uzupełniając luki w przepisach i doprecyzowując prawa, obowiązki i odpowiedzialność podmiotów, zabezpiecza prawa zarówno właścicieli zwierząt, jak też lepszą ochronę prawną zwierząt.

IV. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu Państwa.

V. Przedstawienie założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych,

W zakresie założeń aktów wykonawczych, minister właściwy do spraw wewnętrznych i administracji przygotowuje rozporządzenie w zakresie sposobu działania funkcjonariuszy Policji i straży gminnej przy odbiorze zwierząt właścicielom w okolicznościach opisanych w art. 7 ust. 3 i 3b, a także odzyskiwania zwierząt od podmiotów przechowujących czasowo odebrane zwierzęta w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 11 i 12, uwzględniając:

1. Ustalenie procedury współdziałania Policji i straży gminnej z:

a) powiatowym lekarzem weterynarii w zakresie oceny stanu zwierzęcia w chwili jego odbioru na podstawie art. 7 ust. 3 i 3b, ust. 11 i 12 oraz ustalania miejsca powierzenia zwierząt w okolicznościach wskazanych w art. 7 ust. 3 i 3b, jeśli brak możliwości umieszczenia odbieranych zwierząt w schronisku lub gospodarstwie, z którym gmina zobowiązana jest posiadać umowę na podstawie art. 11a ust. 2 pkt 1 oraz pkt 7;

b) urzędami gmin zgodnie z właściwością jednostki Policji.

2. Ustalenie szybkiej ścieżki kontaktu jednostek Policji i straży gminnej z właściwym terytorialnie powiatowym lekarzem weterynarii, wójtem, burmistrzem, lub prezydentem miasta w działaniach opisanych w art. 7 ust. 3 i 3b, ust. 11 i 12, a w szczególności :

- przekazanie właściwym terytorialnie jednostkom Policji i straży gminnej przez wymienione organy administracji wykazów i danych kontaktowych do:

- schroniska dla zwierząt, z którym gmina ma podpisaną umowę w zakresie powierzania zwierząt, o której mowa w art. 11a ust. 2 pkt 1.

- podmiotu prowadzącego działalność nadzorowaną w zakresie wyłapywania i transportu zwierząt, z

którym gmina ma podpisana umowę na wyłapywanie i przewóz bezdomnych zwierząt do schroniska, jeśli gmina niezależnie od umowy ze schroniskiem posiada podpisaną oddzielną umowę z takim podmiotem.

-gospodarstwem rolnym z którym gmina ma podpisana umowę, do czego jest zobowiązana na podstawie art. 11a ust. 2 pkt 7.

3. Ustalenie zasad sporządzania wykazów czasowo odbieranych zwierząt.

4. Ustalenie pouczenia osoby, której czasowo odebrano zwierzęta o przysługujących jej prawach odwoławczych oraz udzielenia jej informacji o miejscu, do którego zabierane są czasowo odbierane zwierzęta.

5. Ustalenie formy i procedury poinformowania wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o dokonanych odebraniu zwierząt

6. Zachowanie spójności postępowania przy czynnościach polegających na czasowym odbieraniu i zabezpieczaniu zwierząt w trybie art. 7 ust. 3 i 3b z czynnościami w zakresie zabezpieczania tych zwierząt jako dowody w postępowaniu karnym poprzez wskazywanie miejsca przechowania zwierząt zabezpieczonych jako dowody w sprawie - w miejscu ich czasowego przechowania wskazanego w postępowaniu administracyjnym.

VI. Przewidywany wpływ projektu ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt posiada jednoznacznie pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Proponowana nowelizacja pozwala bezpodstawnie oskarżonemu przedsiębiorcy, zwłaszcza prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie hodowli zwierząt, na szybkie i skuteczne odzyskanie zwierząt będących jego własnością. Ustawa o ochronie zwierząt w swoim obecnym brzmieniu naraża takich przedsiębiorców na czasochłonną i kosztowną procedurę zwrotu bezpodstawnie odebranych zwierząt, co nierzadko skutkuje znaczącym zachwianiem kondycji finansowej przedsiębiorstwa. Wprowadzenie zmian przewidzianych w niniejszym projekcie znacząco zmniejszy obciążenia finansowe przedsiębiorców, jakich dotychczas doświadczali w przypadku bezpodstawnych zarzutów niewłaściwego traktowania zwierząt i niesłusznego odbioru zwierząt.

VII. Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.